

- 2) När en nationell bestämmelse såsom artikel 3.3 i beslut TAS/2865/2003 kräver att en person ska styrka avgiftsperioder för att få tillgång till en frivillig fortsättningsförsäkring, måste den berörda i så fall vid någon tidpunkt ha omfattats av den spanska lagstiftningen eller ska den spanska behöriga institutionen i enlighet med artikel 6 i förordning 883/2004 beakta de avgiftsperioder som omfattas av lagstiftningen i en annan medlemsstat som om det hade handlat om avgifter som erlagts i Spanien?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia no 7 de Orense (Spanien) den 29 mars 2019 — UP mot Banco Pastor S.A.U.

(Mål C-268/19)

(2019/C 238/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Orense

Parter i det nationella målet

Klagande: UP

Motpart: Banco Pastor S.A.U.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska den icke-bindande verkan som anges i artikel 6.1 i direktiv 93/13 (¹) tolkas på så sätt att den utgör hinder för giltigheten av ett ändringsavtal som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare genom vilket ett oskäligt avtalsvillkor som fanns i det ursprungliga avtalet ändras, i ett fall där (a) det oskäliga villkoret inte hade förklarats vara ogiltigt eller sakna verkan vid tidpunkten för ändringsavtalets ingående och konsumenten inte heller hade informerats om att villkoret eventuellt kunde komma att förklaras vara ogiltigt och där (b) ändringsavtalet saknar förlikningskaraktär? Är det i ett sådant fall relevant för frågan huruvida ändringsavtalet är giltigt att konsumenten har förhandlat om innehållet i ändringen?
- 2) Ska artiklarna 3.1 och 4 i direktiv 93/13 tolkas på så sätt att det beträffande ett villkor i ett ändringsavtal som ingåtts mellan en konsument och en näringsidkare genom vilket ett oskäligt avtalsvillkor som fanns i det ursprungliga avtalet ändras krävs — för att kravet på transparens ska anses vara uppfyllt — att konsumenten, vid tidpunkten för ändringsavtalets ingående, informerades om att det ursprungliga avtalsvillkoret var oskäligt eller, i förekommande fall, om att det kunde komma att förklaras vara oskäligt? I samband med detta, innebär det förhållandet att det nya avtalsvillkoret var föremål för individuell förhandling under alla omständigheter att det inte kan göras en prövning av huruvida detta villkor är oskäligt?

(¹) Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).